

Противзаконита пријетња грађанима Црне Горе вакцинацијом и црногорско право

ZAKON O PRAVIMA PACIJENATA

Pravo na slobodan izbor

Član 12

Pacijent ima pravo na slobodan izbor doktora medicine, odnosno doktora stomatologije, zdravstvene ustanove, kao i slobodan izbor predloženih medicinskih mera, u skladu sa zakonom kojim se uređuje oblast zdravstvene zaštite i zakonom kojim se uređuje oblast zdravstvenog osiguranja.

Pravo na pristanak

Član 15

Pacijent ima pravo da slobodno odlučuje o svemu što se tiče njegovog života i zdravlja, osim u slučajevima kada to direktno ugrožava život i zdravlje drugih lica.

Bez pristanka pacijenta ne sme se, po pravilu, nad njim preduzeti nikakva medicinska mera.

Medicinska mera protivno volji pacijenta, odnosno zakonskog zastupnika deteta, odnosno pacijenta lišenog poslovne sposobnosti, može se preduzeti samo u izuzetnim slučajevima, koji su utvrđeni zakonom i koji su u skladu sa lekarskom etikom.

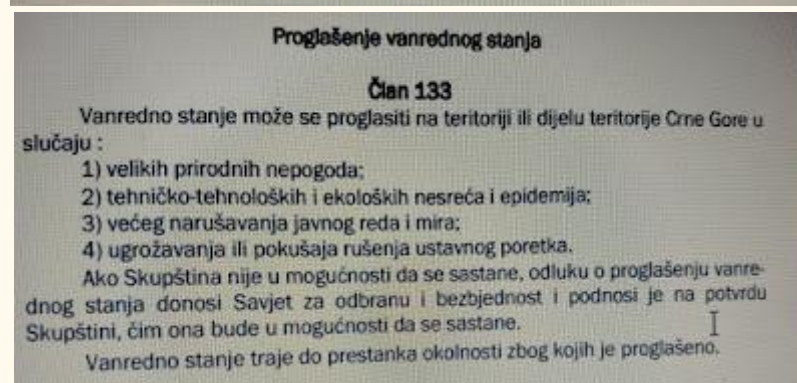
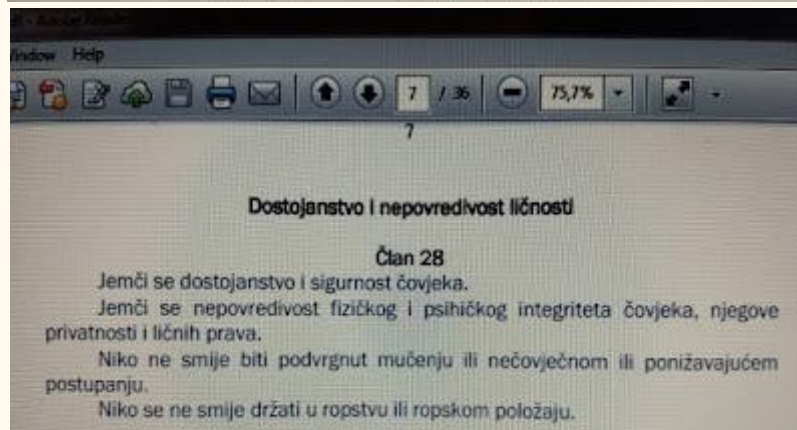
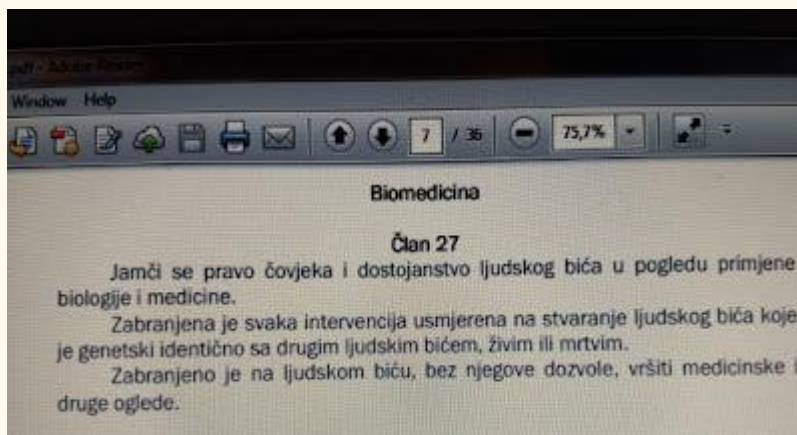
Član 16

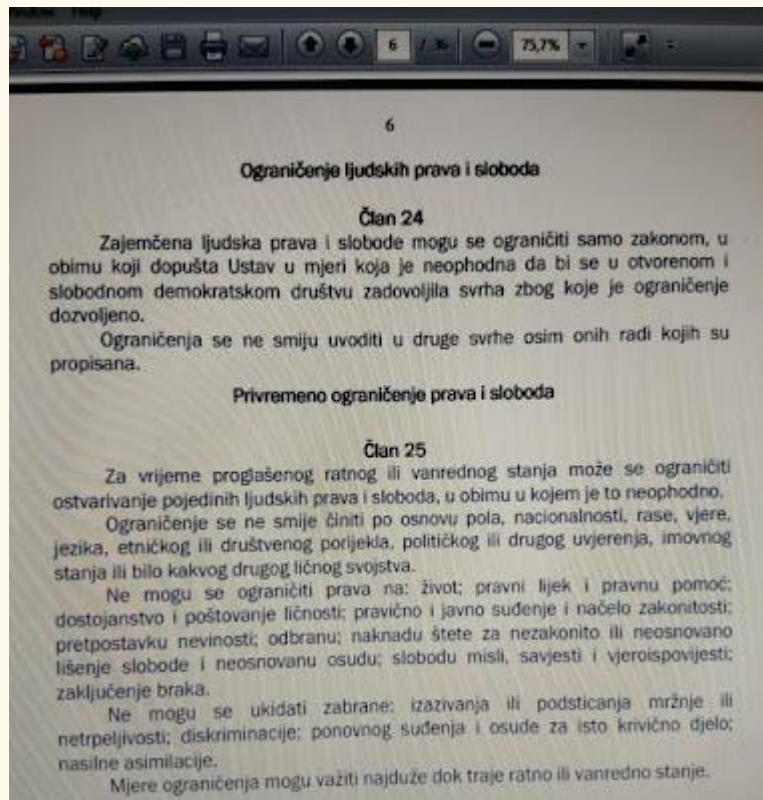
Pacijent može dati pristanak na predloženu medicinsku meru izričito (usmeno ili pismeno), odnosno prećutno (ako se nije izričito protivio).

Za preduzimanje predložene invazivne dijagnostičke i terapijske medicinske mere, neophodan je pismeni pristanak pacijenta, odnosno njegovog zakonskog zastupnika.

Pacijenta ne obavezuje pristanak kome nije prethodilo potrebno obaveštenje u skladu sa članom 11. ovog zakona, a nadležni zdravstveni radnik koji preduzima medicinsku meru, u tom slučaju snosi rizik za štetne posledice.

Pristanak na predloženu medicinsku meru pacijent može opozvati (usmeno ili pismeno), sve dok ne započne njeno izvođenje, kao i za vreme trajanja lečenja, pod uslovima propisanim ovim zakonom.

2. Pristanak na medicinsku intervenciju izraz je **čovjekovog prava samoodređenja** u odnosu na vlastito telo, koje ima svoje utemeljenje u ustavnoj garanciji neprikosnovenosti ljudske ličnosti. Pravo na samoodređenje je neotuđivo, i njegov je smisao u tome da pacijent, po pravilu, samostalno odlučuje hoće li se i kojem lečenju podvrgnuti (član 29 ZZZ). Jer lečenjem se narušava telesni integritet i duševni sklop čovekov, a sem toga ono je skopčano i s određenim rizicima. Na lečenje ne ovlašćuju lekara ni simptomi bolesti ni medicinska indikacija, nego pristanak bolesnika. Pristanak opravdava zahvat u telo i u moralnom i u pravnom pogledu (*volenti non fit iniuria*). Sem toga, onaj ko pristaje preuzima na sebe i rizik zahvata koji nije uslovljen greškom lekara nego činocima iz organizma pacijentovog. Bez pristanka zahvat bi bio protivpravan i nemoralan, jer čovek nije puki objekt medicine. *Svojevoljno* a ne prinudno lečenje koje je rezultat lekareve samovolje, to je danas čvrst pravni princip⁷. Pacijentova odluka ima primat nad medicinskim razlozima lečenja (*Voluntas aegroti suprema lex est*), jer čovekova ličnost ne sme se žrtvovati nikakvim, pa ni medicinskim ciljevima.

Prinuda

Član 135

- (1) Ko drugog silom ili pretnjom prinudi da nešto učini ili ne učini ili trpi, kazniće se zatvorom do tri godine.
- (2) Ko delo iz stava 1. ovog člana učini na svirep način ili pretnjom ubistvom ili teškom telesnom povredom ili otmicom, kazniće se zatvorom od šest meseci do pet godina.
- (3) Ako je usled dela iz st. 1. i 2. ovog člana nastupila teška telesna povreda ili druge teške posledice, učinilac će se kazniti zatvorom od jedne do deset godina.
- (4) Ako je usled dela iz st. 1. i 2. ovog člana nastupila smrt prinuđenog lica ili je delo izvršeno od strane grupe, učinilac će se kazniti zatvorom od tri do dvanaest godina.
- (5) Ako je delo iz st. 1. i 2. ovog člana izvršeno od strane organizovane kriminalne grupe, učinilac će se kazniti zatvorom od pet do petnaest godina.